

NAGRODZONE WIERSZE

I Międzynarodowego Konkursu Literackiego
O Laur Tarnowskiej Starówki

im. Józefa Komarewicza

INTERAKCJA
CENTRUM KREACJI I STRATEGII SP. Z O.O.

I Międzynarodowy Konkurs Literacki O Laur Tarnowskiej Starówki

im. Józefa Komarewicza

**I Międzynarodowy
Konkurs
Literacki**

O Laur Tarnowskiej Starówki
im. Józefa Komarewicza

Tarnowski Ratusz 21.10.2022, godz. 14:00

Gala Wręczenia Nagród
Biesiada Literacka
Koncert Zespołu *Con Affetto*

Organizator Konkursu: **INTERAKCJA**
CENTRUM KREACJI I STRATEGII SP. Z O.O.

Współorganizatorzy: **SWIATOWID**
 **DOM MEDIOWY
HEKTOR**

Diamentowi Mecenasi: **ssp**
 **DA VINCI
GREEN ENERGY** **Zakłady Mechaniczne Tarnów** **MUZEUUM
OKRĘGOWE
W TARNOWIE**

Patronat medialny: **GKK**

Złoci Mecenasi: **Starówka
Tarnów** **teatr nie teraz** **G.P.Chem.**
Praktyczne Analizy
i Technologie dla Biznesu **STACH**
PIEKARNIA • CUKIERNIA **CERPLON**

KATEGORIA I
WIERSZ O TEMATYCE DOWOLNEJ

Nagroda I	
Agnieszka Mędrzak-Sikora <i>Zatrzymane</i>	2
Nagroda II	
Rafał Gawron <i>Bądź</i>	3
Nagroda III	
Jerzy Fryckowski <i>Wyzwoliciele u bram ZOO</i>	4
Wyróżnienie	
Anna Piliszewska <i>Cienie</i>	5
Wyróżnienie	
Bogdan Nowicki <i>Z dymu i liter</i>	6

KATEGORIA II
WIERSZ O TARNOWIE

Statuetka „Laur Tarnowskiej Starówki”	
Mirosław Sułkowski <i>Sen</i>	7
Wyróżnienie	
Jerzy Fryckowski <i>Zakład Karny Tarnów</i>	8
Wyróżnienie	
Marek Szczerbiński <i>Miasto, które odeszło</i>	9

Agnieszka Mędrzak-Sikora

Zatrzymane

„Carpe diem”

/Horacy/

Warto oskubać dzień - z każdej chwili,
z minut i godzin. Jak gęś. Poczuć tę miękkość
piór i pomyśleć o skrzydłach. A skoro o nich -
może przypomną się przyjemne odloty, jakiś brak oddechu
na szczycie góry - kiedy nie wiedziałeś, czy to kwestia
słabej kondycji, czy jednak mocnego zachwytu.
A może podpłynie do ciebie zapach - jej włosów,
sukienki, roześmiania. Czasami wystarczy podnieść głowę.
Dostrzec wciąż wirujące w powietrzu piórko.

Rafał Gawron

Bądź

mów prawdę tak by nikogo nie obrazić

bądź upartym do kości

ale nie wolno ci być głupim

- strzeż się głosów

słuchając wszystkich

kieruj się tylko słowem ludzi tobie życzliwych- tak zdobędziesz

czas dla siebie którego starczy dla innych

ufaj sobie nie wierz innym

za każdym wierzmi stoi niewiedza drugich

- tylko Ty znasz odpowiedź ukrytą w zakamarkach siebie - Twoje oczy

twoje oczy to też jedyne miejsce na świecie

z którego nikt inny widzieć nie może

- nie daj się widzieć za siebie

nie wzywaj Boga póki nie zaczniesz wierzyć

- zacznij od siebie

nie wierz za innych doceniaj innych

nie bądź obojętny unikaj obojętności

nie miłuj bliźniego swego jak siebie samego

na to jest jeszcze za wcześnie

24.05.2022

Jerzy Fryckowski

WYZWOLICIELE U BRAM ZOO

Odważni chłopcy wbiegli do zoo
wyposażeni w kałasznikowy nie bali się lwów ani tygrysów
otwierali klatki i strzelali prosto między ślepia
zebrali resztki wołowiny
i zorganizowali uroczystego grilla
nie jedli od tygodnia
od dwóch dni nie gwałcili

Natomiast skośnoocy zwolennicy białego mięsa
strzelali do niedźwiedzi polarnych
i odbierali im rybę chociaż do wigilii było daleko
podrzynając gardła pelikanom lecącym do piskłat
próbowali leczyć ich krwią rannych kolegów
którzy od tygodnia nie jedli
od dwóch dni nie gwałcili

Surykatka będąca akurat na warcie
otrzymała klasyczny katyński strzał w potylicę
i nie ostrzegła reszty plemienia które skończyło nabite na ruszt
bo nie jedli od tygodnia
od dwóch dni nie gwałcili

Ostatnia scena z okolic budynku dyrekcji
zostaje tylko dwóch bohaterów
rosyjski żołnierz i wycofujący się pawian
z tyłkiem czerwonym jak rewolucja

Rosjanin strzela
pawian pada martwy

Czy znów zwyciężyli piśmienni?

Anna Piliszewska

CIENIE

nie w ciszy pinakoteki, nie w półmroku skryptorium,
nie w todze czy garniturze w prążki, uszytym z wełny
wikunii, ale nad zamulonym, gnuśną trzcina porośłym,
bełkotliwym potokiem - niepoprawnym pleciugą,

siedzi sobie mój ojciec w pogniecionym, słomkowym
kapelusiku z piórkiem i tanich kłapkach z lumpeksu, i r
ozważa o pięknie. a nad nim kopuła
nieba z przyszpilonym do czerni Bereniki Warkoczem,

srebrnikami gwiazdnymi i Zwierzyńcem Niebieskim
to się marszczy, to mruga. woda pluska, sepleni - jeśli
dziwi się osom, roślinom i sobie samej, nie zdradzi tego
nikomu, kto nie zna mowy strumienia. ojciec zna, lecz

nie powie - nikt go o to nie spyta. wolimy z siostrą się
kłócić, ciskać płaskie kamyki i kleić pierogi z piasku
- takie przecież jest prawo beztroskiego dzieciństwa -
spadający meteor dzisiaj nas nie oświeci. a jutro już go

nie będzie, tak jak nie będzie trzciny, gałgankowych
zabawek, Kudłacza - naszego kundla. przyjdą jacyś
w woderach i będą kiwać głowami, a potem zjawią się
inni regulować koryto. cień ojca czmychnie przez furtkę

dyndającą na krzywym, rdzą przeżartym zawiasie
w objęcia metafizyki snu. w skaleczonej przestrzeni
zaczną krwawić szczeliny; kapać woskiem i naftą,
piórkami z poprutych pierzyn. wicher jęknie -

serwantkę niby trzeszczący Sezam zatrzaśnie nagłym
szarpnięciem. skrzypną stare fotele i sprężyny
tapczanów, choć ich nie ma od dawna. pójdź, siostrze;
w te przezroczyte rany-stygmaty czasu wepchnij dwa

palce - a nie uwierzysz...

Bogdan Nowicki

Z DYMU I LITER

jesienią ciemniejszą gruszki z grawerowanymi
na nich szmerami gałęzi. po wypaleniu pozostaje
ospowate palenisko, powietrze ciężkie od
kadzideł.

hałasy w szafach wywołują duchy: szynel dziadka,
szynel ojca, szynel syna przeżarty przez mole.
w oknie księżyc jak głównia
pachnąca sianem.

myśl jest krótka i siwa – wiatr składa nad nią kościste
palce. na parapecie rozwiera się łupina orzecha.
opustoszała droga nie ma się gdzie podziać:
wstaje, kuleje,

stęka – jak rzep czepia się koszul: dziur, nicianych
guzików i wypłowiałych łat. w złocistej dyni-kuchni
matka lepi ciasteczka, unosi rękę, aby kosmyk
odgarnąć z czoła,

nie może jednak odgadnąć jaka pora roku i dnia
przesuwa się w czystych szybkach, gdyż odbijają
w sobie własną przezroczystość. wydaje się,
że wystarczy

wyciągnąć rękę, by, jak przez taflę wody,
przedostała się na drugą stronę, gdy nietrwale lichtarze
ostów budują wokół niej
światy

z dymu i liter.

Mirosław Sułkowski

Sen

Samoloty
mruczą złowrogo,
a Ty śpisz spokojnie
pod ziemi pierzyną
na rogu ulicy Nowej.
Radośnie mamroczesz
przez sen, ale potem
po Twoich policzkach
płyną łzy woskowe

...

Znów śnił Ci się pożar?

...

Śpij spokojnie miła
i śnij o pokoju,
oby nie odszedł w odmęty,
bo samoloty
znów mruczą złowrogo
po niebie krążąc jak sępy.

Jerzy Fryckowski

ZAKŁAD KARNY TARNÓW

Na Konarskiego tuż po porannej gimnastyce uczą nie opłakiwać kobiet
które za naszymi plecami składają wnioski o rozwód
na pocieszenie można kupić w kantynie papierosy
i pomarzyć o butelce markowego wina

Ci którzy nie mylą się w zeznaniach
dostają w puszkach z kawą
zdjęcia rodziny i pornograficzne pisma
z których bardziej wyuzdani tworzą kolaże
bo na kalendarze Pirelli ich nie stać

W ramach resocjalizacji nie odbieramy telefonów
a na siłowni rzeźbimy wątle ciała
na święto naszej Ojczyzny
które przecież kiedyś nadejdzie
wtedy przykryjemy flagami nasze samookaleczenia

Marek Szczerbiński

Miasto, które odeszło...

Kiedy słońce poranka prześwieci firankę
na starej fotografii księżyc w kącie się schowa
znikną nocne opary znad placów i ulic
i w barwach sepii ujrzysz dawną twarz Tarnowa

tę, co już nie wróci... Widzisz tartak Bracha
tam gdzie wprzód krzewiasta tarnina szumiała
zaś na brzegu Wątołu młyn Szancera dudni
(teraz ma być muzeum). Tuż garbarnia stara

patrz, synagoga stoi: rabin czyta torę,
zaś niżej ratusz, targ, katedra „Narodzenia...”
a u wejścia... choinka? Ach, dzisiaj wigilia!
Piszczalki dźwięk – ta jeszcze jest do nastrojenia

Za chwilę „Bóg się rodzi”. Kto przy klawiaturze?
Naprawdę go usłyszysz? Szczęście wyjątkowe!
To mistrz Krogulski kładzie palce na klawiszach,
rozgląda się, czy chóry na pewno gotowe...

***

Słoneczna żyłka głąska szkło na fotografii,
spływa na twarz śpiącego. Dosięga budzika...

INTERAKCJA
CENTRUM KREACJI I STRATEGII SP. Z O.O.